

Statistik; kön och ålder

Eftersom projektet har involverat så många människor känns det extra viktigt för oss att redogöra det på ett tydligt sätt genom statistik. I första hand är det viktigt för oss som projektledare att se hur vi har uppfyllt våra ambitioner. Hur ser representationen ut? Hur gör vi våra val? Vad har det för effekter?

Könsfördelning

Fördelning per möte, deltagare

	MÖTE # 1	MÖTE # 2	MÖTE # 3	MÖTE # 4	Totalt
Kvinnor:	9	11	7	10	37 (62%)
Män:	6	4	8	5	23 (38%)

Fördelning inom respektive konstform, deltagare

	Dans	Musik	Scenrum	Kostym	Ljussättning
Kvinnor:	17 (55%)	7 (58%)	3 (75%)	2 (100%)	2 (40%)
Män:	14 (45%)	5 (42%)	1 (25%)	0 (0%)	3 (60%)

Fördelning övriga medarbetare

	Projektledning	Ekonomi	Seminarieledare	Ljudtekniker	DVD-prod
Kvinnor:	0 (0%)	1 (100%)	1 (100%)	1 (25%)	2 (67%)
Män:	2 (100%)	0 (0%)	0 (0%)	3 (75%)	1 (33%)

Sammanlagd könsfördelning hela projektet

Kvinnor:	42 (59%)
Män:	29 (41%)

Kommentarer könsfördelning: Vi är generellt nöjda med resultatet utifrån vårt mål att nå 50/50 i projektet som helhet. Inför kommande projekt diskuterar vi bl.a. om man ska kvotera inom varje yrkesgrupp eller projektet som helhet, om könsfördelningen bör motsvara fördelningen inom respektive bransch eller samhället i stort, o.s.v. Framför allt har denna diskussion lett till ökad medvetenhet om representationens betydelse i stort.

Vi kan, som en av många iakttagelser, konstatera att konsten inte nödvändigtvis blir mer genusneutral eller genusmedveten för att könsrepresentationen är 50/50. Allt är mycket mer komplext än så och beror på deltagarnas personligheter, behov, lust, estetiska språk, retorik, motiv, intressen, humör, dagsform osv. Inte minst spelar den enskilde åskådaren en extremt viktig roll, eftersom alla åskådare har olika uppfattningar om vad som är jämställt, vad som utstrålar styrka och svaghet, vad som känns hämmat eller fritt, destruktivt eller konstruktivt, vad som är kvantitet och kvalitet, helt enkelt vad som fångar vår blick och hur vi värderar det i relation till vår egen erfarenhet och person. Diskussionen om åskådarens blick är otroligt intressant och något som vi vill fortsätta fördjupa oss i.

Åldersspridning deltagare

	Kvinnor	Män
Äldsta:	50 år (1956)	53 år (1953)
Yngsta:	24 år (1982)	24 år (1982)

	MÖTE # 1	MÖTE # 2	MÖTE # 3	MÖTE # 4	Totalt
Medelålder kvinnor:	31,3 år	28,7 år	35,4 år	33,0 år	32,1 år
Medelålder män:	28,2 år	34,5 år	36,5 år	30,0 år	32,3 år
Medelålder samtliga:	29,9 år	30,4 år	36,0 år	32,0 år	32,2 år

Kommentarer åldersspridning: Även här väcks tankar om spridning och representation i förhållande till bransch och övriga samhället. Vår främsta ambition var att komma ifrån en alltför homogen åldersgrupp, som vi upplever ofta ligger runt 25-30 år inom dansbranschen. Diskussionen fortsätter inför framtiden huruvida vi kan eller bör öka åldersspridningen ytterligare för att på så sätt bättre spegla samhällets sammansättning och verka ännu tydligare för ett större utbyte mellan generationerna.

Reflektioner kring representation

Etnisk och kulturell spridning

Förutom den nationella spridningen i de internationella mötena, anser vi att mångfaldsperspektivet inte har varit tillräckligt närvarande när vi har bjudit in deltagare. Vi har haft deltagare från många olika länder i projektet, men i princip bara från västerländska kultursammanhang. Projektet har bland annat genom sina identitetsdiskussioner satt igång många tankar om hur man kan se på, och arbeta aktivt med dessa frågor. Vi som projektledare kommer för framtiden att fortsätta diskutera sinsemellan samt med människor med större kunskap och erfarenheter inom området för att detta ska bli mer integrerat i verksamheten. Vi inser och anser att även frigrupper bör diskutera och agera i större utsträckning i frågan. De informella rekryteringsstrukturernas funktion och uttryck bör diskuteras. Det ställs många och komplexa frågor om samhällsrepresentation, branschrepresentation, sceniskt uttryck, utbildning, rättvisa och publiktilltal i relation till varandra. I grund och botten handlar frågan om hur vi ser och definierar varandra och oss själva som människor.

Geografisk centrerung

Vi har bjudit in deltagare inom och genom våra personliga nätverk, som i hög grad utgår från Stockholm och Bryssel. Hur ska vi förhålla oss till det faktum att konstnärer söker sig till vissa orter och hur sätter vi detta i relation till vårt mål att skapa intressanta möten? Kan och bör vi verka för ytterligare geografisk spridning i ett projekt som detta?

Representation mellan konstformerna och konsekvenserna av det

MöTE SVERIGE 06 var ett projekt med tydlig fokus på nutida dans. Att majoriteten av deltagarna var dansare skapade diskussioner om demokrati vad gällde de olika konstarterna. Ofta när vi blandar konstformer i demokratiska strukturer avslöjas inbyggda maktförhållanden mellan konstformerna som baseras i traditionella förhållningssätt till vad en "föreställning" är eller brukar vara. Vad som är innehåll, form, paketering och komplettering och så vidare. Den ursprungliga idén var inte att blanda konstformer på ett uttalat nytt sätt, men dessa diskussioner om numerär representation konstarterna sinsemellan har satt igång en mängd tankar om detta för framtiden.

Publik

Sammanlagt såg 855 personer någon av de tolv föreställningar som spelades under våren. Den genomsnittliga beläggningen var 60%. Vi läser de här siffrorna som ett tecken på att det finns ett publikt intresse för processinriktade och experimentella projekt.

Sist men inte minst

Vissa frågor som projektet har återuppväckt och som vi fortfarande diskuterar kan verka självklara, men är inte desto mindre viktiga att ständigt förhålla sig till:

Vem skapar? För vem? Hur? Vad ger projektets struktur och representation för konstnärligt avtryck? Vad sänder det ut för budskap och vem riktar det sig till? Varför? Hur samspelar åskådarens blick och det sceniska innehållet? Varför väljer en grupp ett visst styrelsesätt, och hur ser gruppdynamiken ut? Hur presenterar vi konst och vad har det för betydelse? Vad har Hur för relation till Vad? Hur kan vi utmana våra vanor och tänka nytt? Vad anses som trygghet? Frihet? Demokrati?

Inte minst har alla diskussioner alltid i grunden nått till de fundamentala frågorna, som är så fundamentala och svåra att vi i vardagliga fall gärna undviker dem: Vad är konst? Varför finns konst? Vad är verklighet? Vad är sanning?

Malin Korkeasalo och Linda Skjevik dokumenterar den avslutande diskussionen under *MöTE # 2: Svenska städer*. Foto: Josef Kallerdahl